

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας No.21

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους.

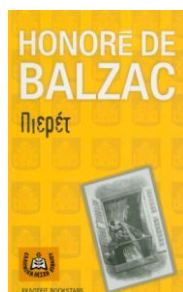
Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα - όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π.χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

Πιερέτ, Honore De Balzac, ΜΘΣ. KNN.- B 1M2729-4440

Στον πρόλογο της μεταφράστριας διαβάζουμε:

Τα δύσκολα παιδικά χρόνια της Πιερέτ ... μοιάζουν με σκοτεινή σκιά των αναμνήσεων του Μπαλζάκ, που τόσο συχνά αναφέρεται στο μίσος της μητέρας του προς αυτόν και την αδελφή του καταλήγοντας: «Όλες μου οι δυστυχίες προέρχονται από τη μητέρα μου. Με κατέστρεψε επίτηδες και με χαρά». Όμως η μεγαλύτερη δυστυχία του είναι η έρημη και άγονη ζωή του. «Και τι δεν θα έδινά για να έχω ένα δικό μου παιδί!»

Η Πιερέτ γράφτηκε δεκατρείς φορές μέχρι να εκδοθεί και κατ' αρχήν απευθύνεται σε εφήβους.

Ωστόσο διαθέτει μια σκοτεινή απόχρωση μέσα στην κοινωνικοπολιτική διάσταση.

Αν και έφυγε από τη ζωή στα 51 του χρόνια ο Μπαλζάκ άφησε ένα τεράστιο έργο το οποίο έχει να επιδείξει μεταξύ άλλων την Ανθρώπινη Κωμωδία, ένα σύνολο 91 ολοκληρωμένων μυθιστορημάτων και 48 ημιτελών. Αναφέρονται στην γαλλική κοινωνία μετά την επανάσταση του 1789 και συμβάλλουν αποφασιστικά στην διαμόρφωση των ιδεών της ελευθερίας και της δικαιοσύνης στην σύγχρονη Ευρώπη.

Τα θαύματα θυμώνουν όταν δεν τα πιστεύεις, Μ. Λαμπαδαρίδου - Πόθου, ΔΓΜ.ΥΠΞ.- B 1Δ2680-4540

Σκέψεις - θέσεις και βιώματα, αναφορές στον κόσμο που αλλάζει και μαζί του αλλάζουν και οι αξίες. Με ποιητική ματιά η συγγραφέας θλίβεται για όσα δεν μπορεί πλέον να κατανοήσει, αγωνιά για το μέλλον και ανασύροντας αναμνήσεις και ιστορίες καταδύεται στα βάθη της ψυχής. Όταν διάβασα τη φράση του Εμπεδοκλή «έκλαυσα και κώκυσα ιδών ασυνήθεα τόπον», άρχισα να αισιόδοξομαι κάποιες αλήθειες άλλες.

Να πιστεύω πως αυτό που βλέπουμε είναι ελάχιστο μπρος σε αυτό που υπάρχει σε αυτό που μας εξουσιάζει ... σ. 32

Πενήντα δισ. δραχμές (εκατόν σαράντα πέντε εκατομμύρια ευρώ) σου λέει στοίχισε η Πολιτιστική Ολυμπιάδα στη χώρα μας, όταν στο Σίδνεϊ είχε στοιχίσει μόνο τρία δισ. (εφημερίδα Καθημερινή, 28 Νοεμβρίου 2004)... για μένα τέλειωσαν (τα θαύματα) τη μέρα που είδα στις ειδήσεις έναν άνθρωπο, συνταξιούχο μικρής σύνταξης, του ΟΓΑ ίσως. Τον ρώτησε ο δημοσιογράφος πώς του φάνηκαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και εκείνος απάντησε: «Αυτό το μήνα μας έδωσαν τη σύνταξη με ένα ευρώ λιγότερο ..» Το είπε για να διαμαρτυρηθεί ο άνθρωπος. Γι' αυτόν, δεν υπάρχει κανένα θαύμα... σ. 131 - 132

Η Αδελφότητα της ιεράς συνδόνης, Χούλια Ναβάρρο, ΜΘΣ.- Β 2Μ2737-4440

Ιστορικό μυθιστόρημα σχετικά με την πορεία της Ιεράς Συνδόνης ανά τον κόσμο, από τα χρόνια του Χριστού μέχρι σήμερα. Κεντρική ηρωίδα μια ικανή δημοσιογράφος η οποία προσπαθεί να λύσει τους γρίφους που συναντά, φθάνοντας μέχρι το τάγμα των Ναϊτών ιπποτών. Το βιβλίο γνώρισε εκρηκτική επιτυχία στην Ισπανία αν και η γλώσσα του είναι πολλές φορές απλοϊκή. Έχει δυνατό φινάλε και σίγουρα είναι γεμάτο από συνωμοσίες, μπόλικη ιστορία και θρησκεία, αστυνομικό μυστήριο...

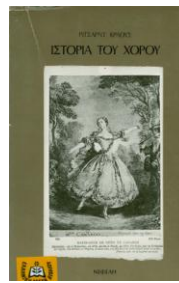

Σε παρακαλώ, μην το κάνεις αυτό, Françoise Lefevre, ΔΓΣ. KNN. -Α 2Β2724-5440

«Ο αυτισμός ενός πολύ μικρού παιδιού μοιάζει μερικές φορές με θείο χάρισμα. Γι αυτό και οι γονείς δεν ανησυχούν αμέσως. Αγάπησα αυτή σου την ιδιαιτερότητα. Αγάπησα την σιωπή σου... είχες μια απίστευτη ικανότητα να σιωπάς, να μην εκδηλώνεσαι, να μη μιμείσαι τίποτα και κανέναν...» σ. 11

Μια μητέρα μπορεί να κάνει το θαύμα ή με άλλα λόγια να «ζήσει τέσσερα χρόνια στο βασίλειο της σιωπής και να φτάσει στα άδυτα της ερμητικά κλειστής ψυχής». Το βιβλίο

γράφηκε το 1995 και τότε ο δωδεκάχρονος γιός της συγγραφέως, που πήγε κόντρα στο ρεύμα των ιδρυμάτων, πήγαινε κανονικά στο σχολείο. Γραμμένο από καρδιάς το βιβλίο αυτό και μας διδάσκει και μας παρηγορεί.

Ιστορία του χορού, Ρίτσαρντ Κράους, ΙΣΤ. ΧΟΡ.-Β 5 2147-4344

«Άγριοι πίθηκοι έχουν παρατηρηθεί να ενώνουν τα χέρια τους, σχηματίζοντας κύκλο και να κινούνται γύρω - γύρω ρυθμικά, μερικές φορές έχοντας στολιστεί μονάχοι τους με άγρια κλαριά και φύλλα. Παρατηρώντας τις παραπλήσιες αυτές με το χορό δραστηριότητες των ζώων, είναι φυσικό να τις μιμήθηκε και ο πρωτόγονος άνθρωπος» σ. 36

«Ένα τεράστιο βήμα στην πρόοδο του μπαλέτου έγινε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Λουδοβίκου ΙΔ', του βασιλιά Ήλιου, που πιθανόν ήταν από τους πιο ενθουσιώδεις

υποστηρικτές που γνώρισε ποτέ ο χορός. Ο ίδιος ο βασιλιάς ήταν τέλειος χορευτής σαν νέος...» Από τον χορό στους πρωτόγονους πολιτισμούς μέχρι τον μοντέρνο χορό του σήμερα εκτείνεται η παρουσίαση αυτής της σημαντικής ανθρώπινης δραστηριότητας, ενώ το τελευταίο κεφάλαιο πραγματεύεται τους στόχους της σύγχρονης εκπαίδευσης σε σχέση με το χορό.

Πένες σε μελάνι, Απίκιος, ΚΜΝ.-Β 9 2731-4440

Σκέψεις, συνειρμοί, ευφυολογήματα σε σχέση με το φαγητό και τα υλικά του ή και τα παραρτήματά του. Με ύφος ελαφρά ειρωνικό ή πολλές φορές με τρυφερότητα γίνονται παρατηρήσεις και περιγραφές που αγγίζουν τον ουρανό.

«Στα γαλλικά - κυρίως - εστιατόρια υπάρχει η παράδοση να προσφέρονται, άμα τη ενθρονίσει στο τραπέζι και μαζί με το απεριτίφ, τα λεγόμενα «amuse - bouche». Πρόκειται για μικρές, περίτεχνες και δημιουργικές τερψιλαρύγγιες μπουκιές, που σκοπό έχουν,

κατά τη δήλωση του σερβιτόρου, να «μας ανοίξουν την όρεξη» - λες και πηγαίνεις σε τέτοιο εστιατόριο με την όρεξη κλειστή!» σ. 93

Η γυναίκα - μάγειρος έχει, νομίζεις, την ευλογία να δημιουργεί από το τίποτα, να πολλαπλασιάζει ακόμα και τα ελάχιστα υλικά - σαν τους άρτους του Ιησού - και να δουλεύει με το αλάθητο του ενστίκτου που κάνει σωστό το χέρι - στις δόσεις - και αφεγάδιαστο το μάτι - στα ψησίματα. σ. 81

Τι απόγινε ο Μαυρίκος; Φιλίσα Χατζηχάννα, ΠΡΜ.- 6 7 2752-4444

Τα παιδιά από έξι ετών θα διασκεδάσουν αφάνταστα με τις περιπέτειες του μικρού μυρμηγκιού που ακόμα και σχολείο πηγαίνει, γιατί όσο αγαπά τα ταξίδια άλλο τόσο αγαπά και την μόρφωση.

Ένα βιβλίο είναι ένας κήπος που μπορείς να κουβαλήσεις στην τσέπη σου.

Αραβική παροιμία